

10 e.Kamer

Nr. 1252/12
VAN HET PARKET

Nr. C/1549/13
VAN HET ARREST

Eiser tot hestel:
GSI

31 oktober 2013

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

verstek
Verstek
Verstek

not. GE. 66.L9.103062/05 van het Openbaar Ministerie en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor de provincie

eiser tot herstel,

tegen:

1. Nr. _____ met ondernemingsnummer _____ en met maatschappelijke zetel te _____
2. Nr. _____ op _____ wonende te _____ Kapster, geboren te _____
3. Nr. _____ (niet in de zaak)
4. Nr. _____ op _____ wonende te _____ bediende, geboren te _____

beklaagden,

verdacht van:

de eerste, de tweede (...) en de vierde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-1° (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit, meer bepaald:

1. de oorspronkelijke woning met een bouwvolume van 860 m³ te hebben gesloopt, herbouwd en uitgebreid tot een woning met een bouwvolume van 1696 m³, nieuwe buitenmuren te hebben opgericht en deels te hebben bekleed met een gevelsteen

op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster
gekend onder _____ in eigendom toebehorende
aan _____ met ondernemingsnummer _____ en met
maatschappelijke zetel te _____

2. oude gebouwtjes in de tuin te hebben gesloopt en op 4 andere locaties paardenstallen met een oppervlakte van 6 m op 4,10 m te hebben opgericht

op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster
gekend onder _____

in eigendom toebehorende aan _____ met ondernemingsnummer
en met maatschappelijke zetel te _____

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 4.2.1. 1° a) en c) en artikel 6.1.1. al.1-1° en 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te _____ in de periode van 15 september 2005 tot en met 26 oktober 2005

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-6° (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____

in eigendom toebehorende aan _____ met ondernemingsnummer
en met maatschappelijke zetel te _____

geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze

functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen,

meer bepaald de functie van het bijgebouw te hebben gewijzigd tot woning,

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.6° en 6.1.1.al.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te in de periode van 15 september 2005 tot en met 26 oktober 2005.

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-4° (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te ten kadaster bekend onder

in eigendom toebehorende aan met ondernemingsnummer en met maatschappelijke zetel te

het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, meer bepaald een zwembad te hebben aangelegd,

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.4° en 6.1.1. al.1-1° en 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te in de periode van 15 september 2005 tot en met 26 oktober 2005,

D. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-9° (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art. 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te ten kadaster bekend onder

in eigendom toebehorende aan met ondernemingsnummer en met maatschappelijke zetel te

recreatieve terreinen te hebben aangelegd of gewijzigd waaronder een golfterrein, een voetbalterrein, een tennisveld, een zwembad, meer bepaald een zwembad te hebben aangelegd,

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1.8° en 6.1.1. al.1-1° en 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te in de periode van 15 september 2005 tot en met 26 oktober 2005.

E. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-2° en -5°, 147, 148, 154 tot en met 157 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) en gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000 (B.S., 29. april 2000), handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding, terzake met betrekking op het terrein gelegen te ten kadaster gekend onder

in eigendom toebehorende aan met ondernemingsnummer en met maatschappelijke zetel te

hiernavolgende handelingen, werken, of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staken van 26 oktober 2005 namelijk de metselwerken te hebben verdergezet,

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.al.1-5° en al.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te op 3 augustus 2009,

met de omstandigheid dat de misdrijven omschreven onder tenlasteleggingen A, B, C, D en E gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkopen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, meer bepaald de eerste als immobielvennootschap, (...), de tweede als zaakvoerder van de eerste als zaakvoerder van de derde.

de vierde:

met de omstandigheid dat de vierde het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij arrest van het Hof van Beroep te Gent, uitgesproken op 20 september 2005, tot een hoofdgevangenisstraf van 1 jaar met uitstel gedurende een termijn van 5 jaar, wegens misbruik van vertrouwen, vonnis of arrest in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 17 april 2012, 21° kamer, werd bij verstek voor de voor het hof inzake zijnde beklaagden als volgt beslist:

op strafrechtelijk gebied:

1)

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C, D en E samen tot een geldboete van tienduizend euro (10.000,00 euro).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op 55.000,00 euro.

Zegt dat verplicht is een bedrag van vijftwintig euro, verhoogd met 50 opdecimen, aldus gebracht op honderd vijftig euro, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

2)

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C, D en E samen tot een hoofdgevangenisstraf van zes maanden en tot een geldboete van vijfduizend euro (5.000,00 euro).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op 27.500,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat verplicht is een bedrag van vijftwintig euro, verhoogd met 50 opdecimen, aldus gebracht op honderd vijftig euro, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

3)

...

4)

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C, D en E samen gepleegd in staat van herhaling tot een hoofdgevangenisstraf van één jaar en tot een geldboete van vijfduizend euro (5.000,00 euro).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op 27.500,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat verplicht is een bedrag van vijftwintig euro, verhoogd met 50 opdecimen, aldus gebracht op honderd vijftig euro, te

*betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke
gewelddaden en aan de occasionele redders.*

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 201,04 euro.

Veroordeelt

*noordelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het
openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 154,00
euro, meer de betekeningskosten van huidig vonnis voor wat betreft*

Veroordeelt *tot de eigen kosten, gevallen aan de zijde
van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op
47,04 euro.*

Legt

*elk, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28
december 1950 houdende het algemeen reglement op de
gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor
beheerskosten in strafzaken van tweeënderfif euro zeventwintig cent
(€ 32,27) (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december
1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131ter (B.S. 27-januari 2012)).*

wat betreft het herstel:

*Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur
het herstel door:*

- het reduceren van de vijver naar een maximale oppervlakte van 80 m²*
- het afbreken van de 4 duo stallen, inclusief grondplaat en fundering
en het wegvoeren van de afbraakmaterialen naar een daartoe
bestemde stortplaats, evenals het herstel van het maaiveld*
- de afbraak van het tot woning omgevormde woningbijgebouw,
inclusief vloerplaat en fundamenten*
- het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde*
- het verwijderen van de afbraakmaterialen,*

*en dit binnen een termijn van één jaar nadat dit vonnis in kracht van
gewijsde is gegaan, onder verbeurte van een dwangsom lastens elk der
veroordeelden ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig
inspecteur van 250,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit
bevel.*

*Wijst de veroordeelden er op dat zij zich in toepassing van artikel 6.1.41,
§.7 VCRO kunnen kwijten van de bouw- en aanpassingswerken, door de
plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat en/of het strijdig gebruik te
staken, hetgeen enkel kan impliceren het dempen van de volledige vijver
en dit binnen het jaar,*

*Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het
college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig
wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten
hiervan verhaalbaar op de veroordeelden op verhoor van een
kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.*

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

op burgerrechtelijk gebied:

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 6 november 2012, 21^e kamer, werd op verzet en op tegenspraak als volgt beslist:

"Verklaart het verzet ontvankelijk.

Beschouwt de veroordelingen uitgesproken bij vonnis bij verstek van deze rechtbank en kamer d.d. 17 april 2012 voor niet bestaande en wijst opnieuw ten gronde:

op strafrechtelijk gebied

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C, D en E samen tot een geldboete van tienduizend euro (10.000,00 euro).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op 55.000,00 euro.

Zegt dat verplicht is een bedrag van vijftientwintig euro, verhoogd met 50 opdecimen, aldus gebracht op honderd vijftig euro, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, B, C, D en E samen tot een hoofdgevangenisstraf van zes maanden en tot een geldboete van vijfduizend euro (5.000,00 euro).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op 27.500,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat verplicht is een bedrag van vijftientwintig euro, verhoogd met 50 opdecimen, aldus gebracht op honderd vijftig euro, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen vermaarde tentateggingen A1, A2, B, C, D en E samen gepleegd in staat van herhaling tot een hoofdgevangenisstraf van één jaar en tot een geldboete van vijfduizend euro (5.000,00 euro).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op 27.500,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat verplicht is een bedrag van vijftiengint euro, verhoogd met 50 opdecimes, aldus gebracht op honderd vijftig euro, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt elk, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van tweeëndertig euro zeventiengint cent (€ 32,27) (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131ter (B.S. 27 januari 2012)).

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 561,84 euro.

Veroordeelt de opposanten hoofdeijk met de medeveroordeelde in het verstekvonnis in de kosten van het eerste vonnis ten bate van de Staat, begroot op 154,00 euro.

Veroordeelt in al de door haar verzet veroorzaakte kosten en uitgaven, met inbegrip van de kosten van uitgifte en betekening van het vonnis, ten bate van de Staat, begroot op 112,28 euro, het verstek aan de opposante te wijten zijnde.

Veroordeelt in de eigen kosten van het eerste vonnis en in al de door zijn verzet veroorzaakte kosten en uitgaven, met inbegrip van de kosten van uitgifte en betekening van het vonnis, ten bate van de Staat, begroot op 159,30 euro, het verstek aan de opposant te wijten zijnde.

Veroordeelt in al de door haar verzet veroorzaakte kosten en uitgaven, met inbegrip van de kosten van uitgifte en betekening van het vonnis, ten bate van de Staat, begroot op 136,28 euro, het verstek aan de opposant te wijten zijnde.

wat betreft het herstel:

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel door.

- de eiser tot herstel in haar middelen vertegenwoordigd door meester
voor meester beiden advocaat
met kantoor te

De beklaagden lieten na de kennisgeving door het hof dat op hun verzoek tot uitstel niet werd ingegaan en dat de zaak op strafgebied werd behandeld, verstek gaan.

2. De hoger beroepen zijn tijdig en regelmatig naar de vorm en zijn ontvankelijk.

3. De eerste rechter verklaarde het verzet van de beklaagden tegen het verstekvonnis van 17 april 2012 terecht ontvankelijk, nu het verzet door de beklaagden tijdig werd ingesteld en de pleegvormen voor het verzet werden vervuld. Het hof merkt evenwel op dat het verzet van de eerste beklagde op 27 juni 2012 werd betekend aan de procureur des Konings te Gent en niet op 26 juni 2012.

4. De aan de beklaagden te last gelegde feiten situeren zich, voor zover bewezen, in de periode van 15 september 2005 tot en met 3 augustus 2009. Deze feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 3 augustus 2009. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

5.1 Het hof verbeterd de telastlegging A.2 door wijziging van het perceelnummer in het nummer De vervolgte inbreuk heeft immers duidelijk betrekking op het perceel met nummer waarvan de eerste beklagde eigenaar is. De eerste beklagde is volgens de gegevens in het strafdossier, in het bijzonder de kadastrale legger, geen eigenaar van een perceel aan de met nummer en er blijkt uit niets dat door de beklaagden op dat perceel een inbreuk op de vervolgte stedenbouwkundige regelgeving zou zijn gepleegd.

5.2 Het hof verbetert op dezelfde gronden als hiervoor vermeld de telastleggingen B, C, D en E telkens door weglating van het perceelnummer

5.3 Op de rechtszitting van het hof zette het openbaar ministerie uiteen dat het bijgebouw voorwerp van de telastlegging B oorspronkelijk een berging bij de oude boerderij betrof en een landbouwfunctie had.

Het hof verbetert de telastlegging B als volgt:
"meer bepaald de hoofdfunctie van het bijgebouw te hebben gewijzigd, nl. van landbouw in ruime zin tot wonen".

5.4 Het hof laat in de telastleggingen A, B, C, D en E telkens de verwijzing naar de inbreuken op en de strafbepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) weg.

Te last gelegde feiten moeten immers omschreven worden volgens de strafwet die gold op het ogenblik dat de misdrijven gepleegd werden. Wel moet de strafrechter die vaststelt dat sedert de datum van de feiten en de beoordeling ervan de strafwet gewijzigd werd nagaan of de feitelijke gedragingen op het moment van de beoordeling nog steeds strafbaar zijn gesteld. Dit nazicht maakt echter geen deel uit van de correcte misdrijfomschrijving die de strafrechter aan de feiten moet geven.

5.5 De aldus verbeterde telastleggingen A, B, C, D en E betreffen dezelfde feitelijke gedragingen als deze die er in de aanhangigmakende dagvaarding aan ten grondslag liggen. Het pleidooi van de eiser tot herstel had daarop betrekking.

Telkens hierna sprake is van de telastleggingen A, B, C, D en E betreft het deze telastleggingen zoals in de randnummers 5.1, 5.2, 5.3 en 5.4 verbeterd.

5.6 Het hof verbetert in de dagvaarding de omschrijving van de verzwarende omstandigheid van artikel 6.1.1, 2de lid VCRO door toevoeging van de woorden "en de vierde" na de woorden "als zaakvoerder van de eerste" en voor de woorden "als zaakvoerder van de derde".

6. Het hof verwijst naar de uiteenzetting van de feiten in het bestreden vonnis in de randnummers 3 tot en met 9, 14de blad, derde alinea ("zou een beslissing over de aanvraag volgen") en maakt deze uiteenzetting tot de zijne.

7. De telastleggingen zijn bewezen gebleven op grond van de gegevens van het strafdossier, inzonderheid:

- wat betreft de telastleggingen A.1, A.2, B, C en D de vaststellingen door hoofdinspecteur van de politiezone op 26 oktober 2005 en de daarover afgelegde verklaringen door de beklaagden en op 27 oktober 2005, die niet betwisten dat op de eigendom van de beklaagde zonder stedenbouwkundige vergunning herbouwings- en uitbreidingswerken waren aangevat,
 - wat betreft de telastlegging E de vaststelling door hoofdinspecteur van dezelfde politiezone dat in strijd met het bevel tot staken van 26 oktober 2005 metselwerken waren uitgevoerd om een ijzeren balk te leggen op de bovenverdieping aan de linkerzijde van de in aanbouw zijnde woning,
- en de behandeling van de zaak op de rechtszitting van het hof.

De feiten van de telastleggingen A.1 en A.2 zijn sinds 1 september 2009 een inbreuk op respectievelijk artikel 4.2.1.1° a) en c) VCRO; de feiten van de telastlegging B op artikel 4.2.1.6° VCRO, de feiten van de telastlegging C op artikel 4.2.1.4° VCRO, en de feiten van de telastlegging D op artikel 4.2.1.8° VCRO, welke feiten alle subsidiair strafbaar zijn gesteld door artikel 6.1.1., lid 1, 1° en lid 2 VCRO, en de feiten van de telastlegging E zijn sindsdien strafbaar door artikel 6.1.1, lid 1, 5° en lid 2 VCRO.

De strafmaat op het ogenblik van de feiten verschilt niet van de strafmaat thans van toepassing.

8. Op goede gronden die het hof tot de zijne maakt heeft de eerste rechter in de randnummers 11 en 12 van het bestreden vonnis geoordeeld dat de telastleggingen zowel toerekenbaar en verwijtbaar zijn.

De verzwarende omstandigheid van artikel 6:1.1, lid 2 VCRO is voor die beklaagden eveneens bewezen. Het hof verwijst daarover naar de vaststellingen door de eerste rechter in randnummer 11 van het bestreden vonnis wat en de oorspronkelijke derde beklaagde betreft, waarvan respectievelijk an zaakvoerder zijn.

9. De staat van wettelijke herhaling is eveneens bewezen voor de beklaagde gelet op het bij het strafdossier gevoegd eensluidend afschrift van het in kracht van gewijsde gegaan arrest van 20 september 2005 van het hof van beroep te Gent waarbij werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar met uitstel gedurende een termijn van vijf jaar, met dien verstande dat de staat van wettelijke herhaling voor de feiten van de telastleggingen A.1, A.2, B, C en D slechts bewezen is vanaf 6 oktober 2005.

10.1 Terecht oordeelde de eerste rechter dat de feiten voor iedere beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zijn, zodat voor ze samen voor iedere beklaagde slechts één straf moet worden opgelegd.

10.2 De door de eerste rechter aan de beklaagden respectievelijk opgelegde straffen dienen volledig te worden beaamd en bevestigd wat betreft de aard, omvang en verantwoording ervan. Een strenge bestraffing is voor ieder van de beklaagden noodzakelijk om hun voldoende besef bij te brengen dat zij de regels inzake ruimtelijke ordening strikt dienen na te leven en dat zij hun eigen belang niet boven het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening mogen stellen.

Terecht werden de geldboeten verhoogd met 45 opdecimes.

11.1 De eerste rechter oordeelde correct over de gerechtskosten, daarin begrepen de kosten van het verstekvonnis en de betekening ervan, het verstek aan de beklaagden te wijten zijnde.

De beklaagden dienen solidair te worden veroordeeld in de kosten reeds gevallen in beroep aan de zijde van het openbaar ministerie.

11.2 De beklaagden dienen als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25 bedraagt. Deze bijdrage dient in beginsel sinds 1 januari 2012 vermeerderd te worden met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De vergoeding voor administratieve kosten moet in beginsel sinds 1 december 2012 en na indexatie worden bepaald op € 51,20 (art. 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012, (B.S., 29 november 2012).

Gelet echter op de relatieve uitwerking van het verzet en het hoger beroep, dat meebrengt dat het de rechter verboden is om de toestand van degene die het rechtsmiddel indient, hoe dan ook te verzwaren vergeleken met de bij verstek gewezen beslissing, mogen de ambtshalve veroordelingen die de verplichte aanvulling van straffen zijn, evenmin als deze straffen voor het eerst op het verzet en het beroep van de beklaagde, nu er geen hoger beroep was van het openbaar ministerie tegen het vonnis bij verstek, niet worden verhoogd. Het hof dient dan ook de bij het verstekvonnis en het vonnis op verzet uitgesproken bijdrage en vergoeding thans op te leggen.

12. De herstelvordering is niet in staat van wijzen.

De behandeling ervan dient te worden uitgesteld op de rechtszitting van het hof van 2 januari 2014 om 14.00 uur.

13. Nu er burgerlijke belangen zijn die niet in staat van wijzen zijn, moeten de burgerlijke belangen in toepassing van artikel 4, tweede lid V.T.Sv. ambtshalve worden aangehouden.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van de eiser tot herstel en bij verstek ten aanzien van de beklaagden,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 Sv.,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

verbetert de belastingen A, B, C, D en E zoals hiervoor vermeld in de randnummers 5.1 tot en met 5.4,

verbetert de omschrijving van de verzwarende omstandigheid van artikel 6.1.1, 2de lid VCRO zoals hiervoor vermeld in randnummer 5.6,

bevestigt het bestreden vonnis voor het overige op strafgebied, met die wijziging:

- verklaart de staat van wettelijke herhaling voor de beklaagde voor de feiten van de belastingen A.1, A.2, B, C en D slechts bewezen vanaf 6 oktober 2005,

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, not. 1262/12

veroordeelt en hoofdelijk in
de kosten in beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie,
tot op heden begroot op € 305,73,

stelt de zaak voor de behandeling van de herstellvordering uit op de
rechtszitting van donderdag 2 januari 2014 om 14.00 uur,

houdt de beslissing over eventuele verdere kosten aan,

houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, not. 1262/13.

Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 69,00
Afschriften akten hb:	€ 12,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 70,00
Dagvaarding:	€ 126,94
	€ 277,94
+ 10 %:	€ 27,80
Totaal:	€ 305,73

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en en in openbare terechtzitting van 31 oktober 2013 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van: substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier

Als inlichting over de uitvoering van de effectieve vrijheidstraf en de mogelijke modaliteiten ervan wijst het hof, de veroordeelde(n), op de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en op de Wet van 17 mei 2006 houdende oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken, beide gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 juni 2006, en de in uitvoering van deze wetten uitgevaardigde besluiten.
Als inlichting over de mogelijkheden om in het kader van de strafuitvoering te worden gehoord over de voorwaarden die in het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd verwijst het hof de burgerlijke partij(en) naar dezelfde wetten en besluiten.